

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-385/20-6
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 28 -12- 2020			Prilog
e-mail	pojm	neposredno	poštom
KLASA: 09/11-024-02/20-01/609			
URBROJ: 085-01/20-16			

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Trames d. o. o., Šipčine 2, Dubrovnik, kojeg zastupa direktor Marko Balija, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatske ceste d. o. o., Vončinina 3, Zagreb, koje zastupa opunomoćena Mirka Babić Delić, dipl. iur. i Zajednice ponuditelja WYG savjetovanja d. o. o., Ulica grada Vukovara 269G, Zagreb i Rijekaprojekt d. o. o., Moše Albaharija 10A, Rijeka, koju zastupa zakonski zastupnik WYG Savjetovanja d. o. o. Mladen Vojković, radi javne nabave, na sjednici održanoj 9. prosinca 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Tužbeni zahtjev se usvaja.

2. Poništava se rješenje tuženice KLASA: UP/II-034-02/20-01/609, URBROJ: 354-01/20-13 od 14. rujna 2020.

3. Nalaže se tuženoj Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave da u roku od osam dana nadoknadi tužitelju Trames d. o. o. iznos od 25.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.“

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje u tekstu: Državna komisija) odbila je tužiteljevu žalbu izjavljenu protiv odluke o odabiru u postupku javne nabave kao i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Tužitelj u tužbi navodi da je meritum njegove žalbe bio utvrđivanje je li gospodarski subjekt Rijekaprojekt d. o. o. na dan 25. svibnja 2020. imao porezni dug čije postojanje kao posljedicu ima isključenje gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave, odnosno je li naručitelj zakonito utvrdio nepostojanje tog poreznog duga. Citira dijelove osporavanog rješenja te tvrdi da je tuženica u potvrdi Porezne uprave od 27. svibnja 2020. i dopisu od 9. lipnja 2020. namjerno izostavila dio sadržaja te da iz knjigovodstvene kartice gospodarskog subjekta Rijekaprojekt d. o. o. proizlazi da na dan 25. svibnja 2020. postoji dug na računu 8168 u iznosu od 749,55 kuna. Tvrdi da su navodi iz potvrda Porezne uprave od 25. svibnja 2020., 27. svibnja 2020. i dopisa od 9. lipnja 2020. kontradiktorni i da nisu nedvojbeni. Pita se koja je dokazna snaga potvrde Porezne uprave od 25. svibnja 2020. te navodi da je tuženica imala mogućnost tražiti očitovanje od strane Porezne uprave primjenom članaka 26. i 27. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine 47/09., dalje: ZUP). Poziva se na

nalaz vještaka za financije i računovodstvo kojeg je angažirao u žalbenom postupku i koji je utvrdio da je tužitelj na dan 25. svibnja 2020. na računu 8168 imao dug u iznosu od 749,55 kuna kako je navedeno u potvrdi od 25. svibnja 2020. Predlaže poništiti rješenje Državne komisije te joj naložiti da nadoknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna.

Tuženica u odgovoru na tužbu tvrdi da tužitelj neosnovano smatra da je naručitelj kod pregleda i ocjene ponuda bio dužan isključiti odabranu zajednicu ponuditelja zbog postojanja obvezne osnove za isključenje. Poziva se na odredbe Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje u tekstu: ZJN 2016) te tvrdi da je naručitelj, primjenom svih zakonom propisanih procesnih instituta (ovlaštenja), utvrdio da je točan ponuditeljev navod u ESPD obrascu da se ne nalazi u jednoj od situacija zbog koje se subjekta isključuje iz postupka javne nabave. Navodi da porezno tijelo na jasan i nedvojben način potvrđuje da na dan 25. svibnja 2020. gospodarski subjekt nije imao duga te da pojašnjava kako je na dan dohvata došlo do pogreške u evidenciji. Tvrdi da je naručitelj primjenom svih zakonom propisanih procesnih instituta (ovlaštenja) utvrdio da je točan ponuditeljev navod u ESPD obrascu da ne postoji osnova za njegovo isključenje.

U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka navodi da je vještak u svom nalazu i mišljenju tumačio pravo i primjenu prava na određene činjenice, što nije njegova zakonska ovlast. Nadalje tvrdi da nije bilo potrebe za dodatno obraćanje poreznom tijelu jer je ocijenila da činjenice i okolnosti koje su bitne za rješenje upravne stvari bile dovoljno razjašnjene na temelju dostavljenih dokaza. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Hrvatske ceste d. o. o. iz Zagreba ostaje kod podnesaka tijekom žalbenog postupka pred tuženicom te navodi da tužitelj u podnesenoj tužbi u bitnom ponavlja navode iz žalbe. Navodi da su pogrešna tumačenja tužitelja u vezi potvrda koje je zainteresirana osoba pribavila i činjenica utvrđenih na temelju pribavljenih potvrda i očitovanja Porezne uprave, za koje je tuženica utvrdila da su u skladu sa ZJN 2016. Tvrdi da je u postupku pregleda i ocjene ponuda odabrana zajednica ponuditelja po pozivu za pojašnjenje ažuriranih popratnih dokumenata, konkretno potvrde Porezne uprave od 25. svibnja 2020., dostavila potvrdu od 27. svibnja 2020. u kojoj je izričito navedeno da se na temelju podataka iz službenih evidencija Porezne uprave potvrđuje da porezni obveznik Rijekaprojekt d. o. o. iz Rijeke na dan 25. svibnja 2020. nema duga po osnovi javnih davanja. Navodi da je potom pribavljeno i službeno očitovanje u kojem je službeno tijelo navelo isto.

Zainteresirana osoba ističe da je Porezna uprava, kao nadležno tijelo koje vodi službenu evidenciju o javnim davanjima i koje je isključivo nadležno za izdavanje potvrde kojom se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje iz točke 25.2. Dokumentacije o nabavi, izdala potvrdu kojom je izričito i nedvojbeno potvrđeno da član zajednice ponuditelja nema dug po osnovi javnih davanja o kojima Porezna uprava vodi službenu evidenciju, a da ona kao naručitelj nije bila ovlaštena ispitivati zakonitost takve potvrde službenog tijela. Poziva se na presudu ovog suda poslovni broj: UsII-196/20 od 9. srpnja 2020. kojom je potvrđeno da u postupku javne nabave prema članku 301. ZJN 2016 javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donosi odluke u skladu sa ZJN 2016.

U vezi potvrde Porezne uprave od 25. svibnja 2020. navodi da je ta potvrda dohvaćena putem EOJN RH, nakon koje je pribavljena potvrda Porezne uprave od 27. svibnja 2020. kao i očitovanje od 9. lipnja 2020., koji su izdani nakon potvrde od 25. svibnja 2020. i kojima je potvrđeno stvarno stanje na taj dan, a kako je uobičajeno u postupcima javne nabave odnosno Porezne uprave. Tvrdi da poreznim propisima nije propisana obveza Porezne uprave da eventualno poništi ranije izdanu potvrdu o stanju duga ako na toj potvrdi nije iskazano pravo

stanje, već novija potvrda anulira stariju potvrdu i smatra se da prikazuje stvarno stanje, što potvrđuje mnogobrojna praksa Državne komisije i dosadašnje iskustvo zainteresirane osobe.

U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka, zainteresirana osoba navodi da vještak nije ovlašten ni nadležan izdavati potvrde o tome ima li ili ne određeni gospodarski subjekt porezni dug. Nadalje dodaje da tužitelj zanemaruje činjenicu da odredbe ZUP-a na koje upućuje daju mogućnost, a ne obavezu tuženici ili nekom drugom javnopravnom tijelu da provjere sadržaj isprava koje su izdala druga javnopravna tijela, odnosno da traže pravnu pomoć od drugih javnopravnih tijela i to tek ako im je takva pomoć potrebna.

Slijedom navedenog, zainteresirana osoba Hrvatske ceste d. o. o. iz Zagreba predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Zajednica ponuditelja WYG savjetovanja d. o. o. iz Zagreba i Rijekaprojekt d. o. o. iz Rijeke u odgovoru na tužbu također predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Hrvatske ceste d. o. o. iz Zagreba u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske od 4. studenoga 2019. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0043472, predmet nabave: Usluga pružanja tehničke pomoći – upravljanje projektom izgradnje državne ceste DC403, čvor Škurinje-luka Rijeka. Ispravci obavijesti 2019/S F14-0046847 i 2019/S F14-0049123 objavljeni su 27. studenoga 2019. i 13. prosinca 2019. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju pondera: cijena 50 bodova i stručnjaci 50 bodova (stručnjak 1 (TS1): specifično iskustvo 35 bodova i stručnjak 2 (TS2): specifično iskustvo 15 bodova).

Pristigle su tri ponude koje je naručitelj ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru za KLASA: 340-03/19-06/07, URBROJ: 345-300-330-332/577-20-21 od 21. srpnja 2020., objavljenom u EOJN RH 22. srpnja 2020., kao najpovoljniju odabrao ponudu Zajednice ponuditelja WYG savjetovanja d. o. o. iz Zagreba i Rijekaprojekt d. o. o. iz Rijeke.

Neodabrani ponuditelj – Trames d. o. o. iz Dubrovnika je protiv Odluke o odabiru izjavio žalbu koju je Državna komisija odbila kao neosnovanu.

Iz spisa proizlazi da je točkom 25.2. dokumentacije o nabavi, među obveznim osnovama za isključenje gospodarskog subjekta, u skladu s odredbom članka 252. stavka 1. ZJN 2016 propisano da će javni naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u RH, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u RH. Odabrana zajednica ponuditelja je dostavila ispunjene ESPD obrasce za članove Zajednice u kojima je bilo navedeno da je svaki od njih ispunio sve svoje obveze plaćanja poreza u zemlji u kojoj ima poslovni nastan.

Kako se radi o postupku javne nabave velike vrijednosti, naručitelj je prema odredbi članka 263. stavak 1. ZJN 2016 bio obavezan prije donošenja odluke od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da dostavi ažurirane popratne dokumente, osim ako već posjeduje te dokumente. Naručitelj je putem EOJN RH izvršio dohvat potvrde poreznog tijela radi utvrđenja okolnosti iz članka 252. ZJN 2016 i tako je zaprimio potvrdu Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Rijeka, Ispostave Rijeka od 25. svibnja 2020. kojom se potvrđuje da porezni obveznik Rijekaprojekt d. o. o. na dan 25. svibnja 2020. duguje 749,55 kuna javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Tako naručitelj nije potvrdio točnost navoda iz ESPD obrasca.

Da bi nedvojbeno utvrdio postoji li dug po osnovi javnih davanja, naručitelj je u skladu s člankom 263. stavkom 2. ZJN 2016. pozvao ponuditelja da nadopuni ili objasni zaprimljeni dokument koji je naručitelj pribavio putem dohvata iz baze podataka poreznog tijela. Ponuditelj je dostavio naručitelju potvrdu istog tijela od 27. svibnja 2020. u kojoj je izričito navedeno da se na temelju podataka iz službenih evidencija Porezne uprave potvrđuje da na dan 25. svibnja 2020. Rijekaprojekt d. o. o. nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava kao i pojašnjenje kako je došlo do pogreške u evidenciji na dan dohvata. Spisu prileži i očitovanje nadležnog tijela za vođenje službene evidencije o postojanju/nepostojanju duga po osnovi javnih davanja od 9. lipnja 2020. kojim se očituje da porezni obveznik Rijekaprojekt d. o. o. na dan 25. svibnja 2020. nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

Po ocjeni ovog suda Državna komisija je pravilno odbila tužiteljevu žalbu na temelju odredbe članka 425. stavka 1. točke 3. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje u tekstu: ZJN 2016) time da se u osporavanom rješenju očitovala o svim zahtjevima i navodima stranaka kao i predloženim dokazima.

Kako iz svega navedenog proizlazi, naručitelj je postupao u skladu sa zakonskim ovlastima te je na zakonit način utvrdio da gospodarski subjekt Rijekaprojekt d. o. o. na dan 25. svibnja 2020. nije imao porezni dug čije postojanje bi prema članku 252. stavka 1. ZJN 2016 kao posljedicu imalo isključenje odabrane zajednice ponuditelja iz postupka javne nabave.

Na dvojbe tužitelja koje se odnose na dokaznu snagu potvrde od 25. svibnja 2020., valja navesti da je isto porezno tijelo dostavilo novu izmijenjenu potvrdu od 27. svibnja 2020., izdavanjem koje je potvrda od 25. svibnja 2020. izgubila pravnu snagu, što je dodatno potvrđeno i očitovanjem od 9. lipnja 2020.

Što se tiče primjene odredbi članaka 26. i 27. ZUP-a kojima je uređen institut pravne pomoći, treba navesti da prema navedenim odredbama javnopravno tijelo može zatražiti pravnu pomoć kada su mu potrebna saznanja o činjenicama, ispravama, podacima i drugim dokazima s kojima raspolaže drugo javnopravno tijelo ili kada zbog drugih opravdanih razloga ne može samo ili ne može pravodobno provesti potrebne radnje u upravnom postupku, što u ovom predmetu nije slučaj. Tuženica je pravilno procijenila da nije bilo potrebe za dodatnim obraćanjem poreznom tijelu na spornu okolnost jer su činjenice i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari bile dovoljno razjašnjene na temelju dokaza koje su strane dostavile tuženici na temelju njihove obveze iz članka 403. ZJN 2016.

U odnosu na nalaz vještaka za financije i računovodstvo kojeg je tužitelj angažirao u žalbenom postupku i na koji se poziva u tužbi, valja navesti da je u ovom predmetu postojanje/nepostojanje dugovanja gospodarskog subjekta Rijekaprojekt d. o. o. utvrđeno potvrdom o činjenicama o kojima se vodi službena evidencija i koja je izdana u skladu s podacima iz službene evidencije, a koja kao takva predstavlja javnu ispravu.

Slijedom svega navedenog Sud je ocijenio rješenje tužene komisije zakonitim te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 9. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpavka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić

